

**מ"ת 23/01/48373 - מדינת ישראל-תביעות נגד הנאשם ابو לטיף
(עוצר)-ויעוד חוזתי**

בית משפט השלום בבא ר שבע

מ"ת 23-01-48373 מדינת ישראל נ' ابو לטיף(עוצר)

בפני כבוד השופט יניב בן הרוש
ה המבקש מדינת ישראל-תביעות נגד ע"י ב"כ עו"ד מairi לב
נגד המשיב הנאשם ابو לטיף (עוצר)-ויעוד חוזתי
ע"י ב"כ עו"ד שלמה גיא
החלטה

רקע

1. לפני בקשה להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים בכתב אישום המיחס למשיב ביצוע עבירה **גנבת רכב** - עבירה לפי סעיף 413ב לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

2. על פי עובדות כתב האישום, המשיב עבד בחברת העוסקת בחלוקת פירות וירקות. במסגרת תפוקידו קיבל לידי משאיות ולבו מס' 72804802, באמצעותה ביצע את חלוקת הסחורה. ביום 22.12.5 גנב את המשאית בכר שהעבירה לשטח הרשות הפלסטינית בכונה לשול אוטה שלילת קבוע מן הבעלים.

טעוני הצדדים

3. ב"כ המאשימה הפניה לחומר החקירה, לגרסת המתלוון ומנגד הפניה לסתירות בגרסאות המשיב. עוד הפניה לדוחות הפעולה של השוטרים, נתוני עין הנצ ביחס לרכב הגנוב, ואיךם של המשיב.

4. ב"כ המשיב, טען כי המתלוון החנה את המשאית ואין לו כל חלק בגנבת הרכב. טען כי אין ראייה ישירה לגנבת הרכב.

5. בהמשך לדין הגיע ב"כ המשיב תוספת לטיעונו בכתב. בטיעונו בכתב חזר על טיעונו מן הדין לפיו התשתית הראיתית דלה וכי לא הוכח שהמשיב הוא מי שנהג במשאית, ואף חידד אותו תוך הפניה לחומר החקירה.

דין

6. בפתח הדברים יצאין כי התביעה לא הציגה בפני בית המשפט במהלך הדיון את התשתית הראיתית באופן סדור, לא התייחסה לטענות ההגנה כמתבקש, ואף יתרה על האפשרות להשלים טיעוניה בכתב על אף שאפשרתי לה לעשות כן. אם בכלל אלו לא די, הרי שה התביעה אף לא השיבה לטיעונים בכתב שהגיש ב"כ המשיב ובهم טענות הגנה מצדיקות מענה, זאת על אף שהעברית את טיעוני ב"כ המשיב לעינה של

עמוד 1

המבקשת. יש להזכיר על התנהלות זו, משום שהאופי האדוארטי של ההליך הפלילי ונטול השכנוע מחייבים מעורבות גבוהה יותר של התביעה. מצב בו בית המשפט מוצא עצמו נזון מענה לטענות הגנה שהتبיעה לא השיבה להן, הינו מצב שרחוק מלהיות מיטבי. יחד עם זאת, האינטרס הציבורי בענייננו לא מאפשר הותרת טענות הגנה ללא מענה.

7. ולגופו של עניין, המצד הראייתי כנגד המשיב מבוסס בעיקרו על מספר ראיות הקשורות:

א. המשיב בעל הזרמנות לבצע את העבירה משומ שבידיו היו מפתחות המשאית. (עדות פחימה (11.1.23)

ב. האדם אשר נצפה בסרטון מניע את המשאית, מגע מכיוון בית 24 בשכונה 14, שהינו בית המשיב, נכנס למשאית באמצעות שלט הרכב ונושא שם מיד לאחר עלייתו למשאית. (דו"ח צפיה יעקב רשתי (7.12.23)

ג. המשאית נצפתה בתחנת דלק בחורה בשעה 21:32 כשאדם הלובש מעיל אדידס שחור עם פסים לבנים ואדומים נצפה מתדלק את המשאית. (דו"ח צפיה יעקב רשתי (12.1.23) וביחס בבית הנאשם נתפס מעיל אדידס שחור עם פסים לבנים ואדומים. (דו"ח פועלה ירדן בניטה (14.1.23)

ד. הטלפון של המשיב 052-4055423 (בהתאם לගרסתו מיום 11.1.23) אוכן בקיבוץ כרמים בתאריך 5.12.23 שעיה 21:41, (מספר מב') מרחק קצר מעבר מיתר, שם עברה המשאית לפי דו"ח איתוראן בשעה 21:54-21:55 (מספר מט') ואף נצפתה בשעה 21:57 במצלמת עין הנז. (מספר צד')

ה. גרסת המשיב בחקירה מיום 11.1.23 היא כי הגיע לביתו בשעה 14:00, הלך לישון וקם כשהיה חושר. קם כשהובס שלו התקשר ושאל אם המשאית אצלו. לאחר מכן לא נסע עוד במשאית. מאוחר יותר משהתקשר אליו מעסיקו יצא לחפש אחר המשאית בחברון. בחקירה מיום 1.1.23 טען כי החנה את המשאית ליד כביש 310 ולא ליד ביתו. בפועל מדו"ח איתוראן עולה שהמשאית חנתה ליד בית המשיב. (מספר מט') ואף נצפית בסמוך לבית המשיב ברגע הגניבה (דו"ח צפיה יעקב רשתי (7.12.23)

8. לאחר הצגת התשתית הראייתית, הגעה העת לקיום דין נורמטיבי:

א. הראיות כנגד המשיב הינם ראיות נסיבותיות, אותן יש לבחון בהתאם למבחן הטלת שלבי. ראו ע"פ 9372/03 פון וייזל נ' מדינת ישראל.

ב. בשלב הראשון יש לבחון כל ראייה לגופה בהתאם לכללי הקובלות הנהוגים. לאחר עיון בכלל הראיות מצאתי כי מלבד הראייה הקשורה לאופן הנעת המשאית באמצעות הקשת קוד (זכ"ד עבד קאדרי), אשר הינה בבחינת עדות שמעוה, כל יתר הראיות על פניהן קובלות. ביחס למשקלן, וגם אם בשלב הראיות לכואורה לא נבחן משקל הראיות, אצ"נ כבר עתה כי התאמת מעיל האדידס של המשיב הינה התאמה סוגית בלבד וככזו עצמתה הראייתית אינה מן הgewohnt, כך שווודאי אין בה לבדה כדי להוביל למסקנה מרשיעה.

ג. בשלב השני יש לבחון בהתאם על ניסיון החיים והשלל הישיר אם הראיות מעורבות לכואורה את המשיב בביצוע העבירה. מצאתי כי קיומה של הזרמנות לביצוע עבירה, הגעת גנב הרכב למשאית מכיוון

בית המשפט, פתיחת המשפטית באמצעות שלט, איכון המשפט בקרבת המchosום בו עברה המשפטית, וקיומו של מעיל בבית המשפט אשר הינו בעל דמיון למעיל שנצפה בתחנת הדלק, מלבדים כולם יחד על קיומן של ראיות אשר מסבכות לכואורה את המשפט בביטוי העבירה. ודוק, בתיק נסיבתי אין לבחון אם כל אחת מהראיות מספיקה לצורך הפללה, אלא אם משקלן המctrבר של הראיות מספיק לצורך כן. ראו למשל, ע"פ 14/1081 **צלוק נ' מדינת ישראל**. זאת ועוד, על מנת לצלוח את השלב השני אין צורך במסקנה מרושעה מעבר לספק סביר, אלא די בהעלאת מסקנה מסתברת המסבכת לכואורה את המשפט. ראו ע"פ 13/6392 **מדינת ישראל נ' קרייף**.

ד. בשלב השלישי, עובר נטל טקטי בלבד למשפט להציג הסבר אמין, מבוסס ומניח דעת בכדי לעורר ספק בדבר אשמו. ראו ע"פ 13/4401 **אנורי נ' מדינת ישראל**. ענייננו, הסבר של המשפט לא רק שאינו מבוסס על ראיות, אלא עומד בנגד מוחלט אליו. בעוד המשפט טוען שהמשפטית חנתה בסמור לככיש 310 ליד בית סבו, הרי שמדובר איתוראן עולה כי המשפטית חנתה סמור לבית המשפט. בעוד המשפט טוען שני עד שהתקשר אליו מעסיקו בסמור לשעה 23:00, הרי שמדובר התקשרות עולה כי המשפט היה ער, שוחח בטלפון ואף היה בתנוחה. יוער, כי שקרי נאשם בנוגע לסוגיה מהותית אף יכולם לעמוד לכדי סיום. ראו למשל ע"פ 12/5373 **אבורמד נ' מדינת ישראל**.

ה. משכל זה נאמר, אין בכך כדי לפטור את בית המשפט עצמו מלבחון תרחישים חלופיים ככל שאלהו בעליים מן הראיות. ראו למשל ע"פ 15/7007 **شمיל נ' מדינת ישראל**. ענייננו, לא מצאת תרחיש חלופי מזוכה העולה מן הראיות. יחד עם זאת, בשים לב לתשתית הראייתית הנסיבתית, לא מן הנמנע כי המשפט יוכל בבואה העת, בהליך העיקרי, להציג תרחיש חלופי שכזה, וכן קיומה של גישה חוקית למשפטית גם לאחרים, וזאת מעורבותו הלאכורת של אחיו, וכן קיומה של התאמת סוגית בלבד של המעיל, שאף היא אינה מבוססת על חוות דעת של איש מקצוע. ביחס לזרירות הנדרשת בניתוח ראיות נסיבותיות בשלב המעוצר, ולעוצמות הראייתיות הנדרשות, ראו למשל בש"פ 22/6814 **חלAILה נ' מדינת ישראל**. ישומו על ענייננו, מוביל למסקנה שמדובר במקרה בו הראיות הנסיבתיות אמן מצביעות על תוצאה הגונית אחת, אך לא ניתן לשוליך כי קווי ההגנה האמורים ישפיעו על ההליך העיקרי. כך או אחרת, למען הסר ספק, אבהיר כי הראיות עובורות את רף הסיכוי הסביר להרשעה, וזה העיקרי לענייננו.

9. **טרם סיום אק"ם דין בטعنנות ההגנה:**

א. **המשפט לא זזהה** - המשפט לא זזהה בשום שלב באופן בלתי אמצעי, אך הוכחת אשמו הלאכורת מבוססת על תשתיית ראייתית ונסיבתית כמפורט לעיל.

ב. **היעדר חוות דעת סימנים זהווים** - אכן, לא קיימת חוות דעת ביחס למעיל, ואף מדובר בהתאם סוגית בלבד. יחד עם זאת, טענה זו קשורה בעיקר למשקל ודינה להתרבר בהליך העיקרי. כך או אחרת, אין ספק שלא די בה לבדה להוביל למסקנה מרושעה, אך כאמור לעיל יש לבחון אותה כחלק ממכלול הראיות ולא במבודד. ע"פ 14/1081 **צלוק נ' מדינת ישראל**.

ג. **היעדר חוות דעת מהנדס** - איכונים וודאי אינה רשומה מוסדית ותוכנם טוען הוכחה. אך בשלב הראיות לכואורה אין צורך בהציג חוות דעת מהנדס ממשום שהרפ' הנדרש הוא רף לכואורי. בשלב זה אף

לא ניתן להידרש לחוות דעת מטעם ההגנה ביחס לאイコン. ראו למשל בש"פ 5899/12 **כנעאני נ' מדינת ישראל**. ככל שהמאשימה תבקש לבסס ממצא מדויק על איICON המשיב יתכן ויהי עליה להיתמר במסגרת ההליך העיקרי בחווות דעת מהנדס. ודוקן, נראה כי בעניינו לא מדובר בהוכחת מקום מזיקה, אלא בעיקר בהפרצת טענת אליבי של המשיב, שאותה שאלת הדיווק משנה במידה מה.

ד. אך המשיב לא הוועמד לדין - גם אם יש חשד כנגד המשיב, לא נראה כי חשד זה התגבש לכדי סיכוי סביר להרשותה. סופו של יומם כנגד המשיב התשתית הראיתית שונה ועוצמתית יותר, ולכן מדובר בapur ראייתם משמעותית בין השניים שמצדיק את הולכה של התביעה.

10. סוף דבר, אני קובע כי קיימות ראיות לכאורה נגד המשיב, אך עם חולשה ראייתית קלה.

עלית המעצר

11. המשיב ביצע לכאורה עבירה המלמדת על מסוכנות, משומש גם אם מדובר בעבירות רכוש שעל פניה אינה מן המתווכחות, הרי שב.swaggerה של התפרצויות לרכב, גינבותו והעברתו לשטחים, טובעה מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאלי לסיכון המשתמשים בדרך.

12. ביחס למשיב עצמו הרי שמדובר בבעל עבר פלילי מכבד, גם בעבירות דומות. המשיב ריצה מאסרים שלא היה בהם כדי להרטיעו ובענינו תיק תלוי ועומד בעבירות נשק. כל אלו מעיצימים את המסוכנות הנשקפת מפני המשיב ואף מעיצימים את הקושי ליתן בו אמון. אמון אשר הינו תנאי ראשון לשחרור ממעצר. ראו למשל בענין זה בש"פ 1903/18 **מרואני נ' מדינת ישראל**. שם נקבע כי: "האמון שנוטן בית המשפט בנאים שיקיים את התchinיותינו הינו הנדבר הראשון בלבד אין בהחלטה לשחרר נאשם בתנאים מגבלים או לעצמו באיזוק אלקטרוני". עוד לעניין מרכזיות יסוד האמון בנאשם ראו בש"פ 2083/09 **מולנר נ' מדינת ישראל** וכן בש"פ 4977/99 **משעל נ' מדינת ישראל**.

13. באופן רגיל, נוכח כך שהמשיב ריצה מאסרים קודמים, הרי שכמצאות החוקן בסעיף 22(ב)(2) לחוק המעצרים, היה מקום להורות על שליחתו לשירות המבחן על מנת שתבחן האפשרות להורות על מעצר באיזוק אלקטרוני. יחד עם זאת, משהתשתית הראיתית כנגד המשיב נסיבתית כולה, והוא לוקה בחולשה ראייתית קלה, מצאתי כי קיימים טעמים חריגים המצדיקים סטייה מהוראות סעיף 22(ב)(2) לחוק המעצרים ולהורות על מעצר המשיב באיזוק אלקטרוני כבר עתה, אף טרם קבלת תסجيل, ככל שתימצא כתובת מתאימה עם מפקחים איקוטיים.

ניתנה היום, כ"ח שבט תשפ"ג, 19 פברואר 2023,
במעמד הצדדים.